Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (sedmo vijeće)

4. listopada 2024.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Sudska nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 1. stavak 1. – Područje primjene – Građanska i trgovačka stvar – Pojam – Postupak za zamjenu tuženikove suglasnosti za predaju iz sudskog pologa predmeta koji su privremeno oduzela tijela kaznenog progona – Članak 8. točka 2. – Zahtjev za intervenciju – Pojam ‚treća strana'"

U predmetu C-494/23 [Mahá] [i],

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Nejvyšší soud (Vrhovni sud, Češka Republika), odlukom od 7. lipnja 2023., koju je Sud zaprimio 3. kolovoza 2023., u postupku

QE,

IJ

protiv

DP,

EB,

SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: F. Biltgen (izvjestitelj), predsjednik vijeća, N. Wahl i M. L. Arastey Sahún, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za njemačku vladu, J. Möller, M. Hellmann i J. Simon, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: češki

[i] Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

– za Europsku komisiju, S. Noë i K. Walkerová, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 1. stavka 1. i članka 8. točke 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. te ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između, s jedne strane, osoba QE i IJ, dvaju čeških rezidenata, te, s druge strane, osoba DP i FB, dvaju francuskih rezidenata, u vezi s predajom iz sudskog pologa vozila koje su kupile osobe QE i IJ.

Pravni okvir

Pravo Unije

Briselska konvencija

3 U glavi I. Konvencije od 27. rujna 1968. o [sudskoj] nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 1972., L 299, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 3., u daljnjem tekstu: Briselska konvencija) određuje se:

„Ova se Konvencija primjenjuje u građanskim i trgovačkim predmetima, bez obzira na vrstu suda.

[…]”

Uredba (EZ) br. 44/2001

4 Člankom 1. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2001., L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.), koja je bila na snazi do 9. siječnja 2015. i stavljena izvan snage Uredbom br. 1215/2012, predviđalo se:

„Ova se Uredba primjenjuje na građanske i trgovačke stvari bez obzira na prirodu suda. Ne obuhvaća fiskalne, carinske ili administrativne stvari.”

Uredba br. 1215/2012

5 U skladu s uvodnom izjavom 10. Uredbe br. 1215/2012:

„Područje primjene ove Uredbe trebalo bi obuhvaćati sve glavne građanske i trgovačke stvari, osim određenih točno utvrđenih stvari, […]”

6 Člankom 1. stavkom 1. te uredbe određuje se:

„Ova se Uredba primjenjuje u građanskim i trgovačkim stvarima, bez obzira na vrstu suda. Ne proteže se posebno na porezne, carinske ili upravne predmete ili na odgovornost države za radnje i propuste u izvršavanju javnih ovlasti (*acta iure imperii*).”

7 Članak 8. navedene uredbe glasi:

„Osoba koja ima domicil u državi članici, može također biti tužena:

[…]

2. [ako je riječ o regresnom ili intervencijskom zahtjevu], pred sudom na kojemu je pokrenut prvotni postupak, osim ako je postupak pokrenut isključivo s ciljem izuzimanja te osobe iz nadležnosti suda koji bi bio [za nju nadležan];

[…]”

8 U skladu s člankom 26. stavkom 1. iste uredbe:

„Osim nadležnosti koja proizlazi iz drugih odredaba ove Uredbe, nadležan je sud države članice pred kojim se tuženik upušta u postupak. […]”

Češko pravo

Zakon br. 141/1961 o kaznenom postupku (Zakonik o kaznenom postupku)

9 U članku 80. stavcima 1. i 3. zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) (Zakon br. 141/1961 o kaznenom postupku (Zakonik o kaznenom postupku)) predviđa se:

„(1) Ako predmet koji je predan ili izuzet nije više potreban radi daljnjeg postupanja i ako zapljena ili privremeno oduzimanje nisu mogući, taj se predmet vraća osobi koja ga je predala ili osobi od koje je izuzet. Ako druga osoba polaže pravo na taj predmet, on se vraća osobi čije je pravo na predmetu nedvojbeno. U slučaju dvojbi predmet se polaže u polog, a osobu koja na njega polaže pravo upućuje se u parnicu. […]

[…]

(3) Odluku iz [stavka 1.] donosi predsjednik sudskog vijeća ili, u okviru prethodnog istražnog postupka, državno odvjetništvo ili policija. […]”

Zakon br. 99/1963 o građanskom postupku

10 U članku 88. točki (d) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (Zakon br. 99/1963 o građankom postupku) određuje se:

„Umjesto redovnog suda, […] sud pred kojim se vodi postupak koji se odnosi na polog nadležan je za odlučivanje u sporu ako je riječ o odluci kojom se stranku koja se protivila tomu da se predmet iz pologa vrati podnositelju zahtjeva obvezuje da na to pristane.”

Zakon br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima

11 Prvi odjeljak glave IV. zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (Zakon br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima) naslovljen je „Postupak koji se odnosi na sudski polog”. U njemu se, među ostalim, nalaze članci 298. i 299. tog zakona.

12 Člankom 298. stavkom 1. navedenog zakona, naslovljenim „Vraćanje predmeta položenog u sudski polog”, određuje se:

„Sud predmet iz pologa vraća osobi kojoj je na njezin zahtjev odobren povrat. Kad je predmet stavljen u sudski polog zato što netko drugi osim osobe kojoj je odobren povrat polaže pravo na predaju predmeta iz pologa ili zato što druga osoba čija je suglasnost potrebna ne pristane na to da se predmet iz pologa preda osobi kojoj je odobren povrat, za povrat predmeta iz pologa potrebna je suglasnost svih stranka i osobe zbog čijeg je neslaganja predmet stavljen u polog. […]”

13 U članku 299. istog zakona, naslovljenom „Zamjena suglasnosti za povrat predmeta iz pologa”, navodi se:

„1) Ako nije dana suglasnosti za povrat predmeta iz pologa, može je se zamijeniti pravomoćnom sudskom odlukom kojom je odlučeno da osoba koja se protivila predaji mora dati suglasnost da se predmet iz pologa vrati podnositelju zahtjeva.

2) Sud pred kojim se vodi postupak o osnivanju pologa nadležan je za odlučivanje o tužbi za zamjenu suglasnosti koja je predviđena stavkom 1.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

14 Osobe QE i IJ, dvoje čeških rezidenata, kupile su 19. kolovoza 2017. vozilo u Njemačkoj za iznos od 13 000 eura. Češka policija privremeno je oduzela vozilo 12. rujna 2017. s obrazloženjem da je ono povezano s kaznenim djelom krađe u Francuskoj. Nakon tog privremenog oduzimanja vozilo nije vraćeno osobama QE i IJ, nego je stavljeno u sudski polog Okresnog souda v Českých Budějovicích (Općinski sud u Českim Budějovicama, Češka Republika) jer su osobe DP i EB, dvoje francuskih rezidenata, u okviru ranijeg postupka također tvrdile da polažu pravo na to vozilo.

15 Osobe QE i IJ podnijele su tom sudu zahtjev za povrat predmeta iz sudskog pologa. Budući da se češkim pravom u takvom slučaju zahtijeva suglasnost svih zainteresiranih osoba, osobe QE i IJ podnijele su tom sudu zahtjev za donošenje odluke kojom će se zamijeniti suglasnost osoba DP i EB za taj povrat. Taj je zahtjev dostavljen osobama DP i EB, ali one se nisu očitovale u za to određenom roku.

16 Sud pred kojim je pokrenut postupak, kao prvostupanjski sud, proglasio se međunarodno nenadležnim za odlučivanje o zahtjevu za zamjenu suglasnosti smatrajući, u biti, da se ta nadležnost može utvrditi samo na temelju članka 26. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012, a da se osobe DP i EB kao tuženici nisu upustili u postupak pred njim.

17 Odlučujući o žalbi osoba QE i IJ, Krajský soud v Českých Budějovicích (Okružni sud u Českim Budějovicama, Češka Republika) potvrdio je odluku prvostupanjskog suda rješenjem od 5. studenoga 2021.

18 Osobe QE i IJ podnijele su žalbu u kasacijskom postupku protiv te odluke Nejvyšším soudu (Vrhovni sud, Češka Republika), sudu koji je uputio zahtjev, ističući da je postupak za zamjenu suglasnosti poseban postupak koji ne proizlazi iz materijalnopravnog odnosa između stranaka, tako da se odredbe Uredbe br. 1215/2012 ne primjenjuju.

19 Sud koji je uputio zahtjev smatra da se na temelju određenih razmatranja može zaključiti da je postupak za zamjenu suglasnosti za predaju iz pologa obuhvaćen pojmom „građanska i trgovačka stvar” u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012 i, slijedom toga, njezinim materijalnim područjem primjene. Stoga je svrha osnivanja pologa da se u okviru građanskog postupka otkloni svaka sumnja u pogledu toga kojoj od zainteresiranih osoba predmet treba biti vraćen, na temelju prava vlasništva ili drugog prava. Usto, taj je postupak, koji je kontradiktoran, uređen pravilima građanskog postupka, točnije pravilima o posebnim sudskim postupcima.

20 Međutim, sud koji je uputio zahtjev navodi da se primjenjivost Uredbe br. 1215/2012 može dovesti u pitanje zbog uzgrednosti postupka o kojem je riječ. Naime, unatoč činjenici da su postupak osnivanja pologa i postupak za zamjenu suglasnosti za predaju iz pologa dva različita postupka, postojanje drugonavedenog usko ovisi o postupku osnivanja pologa.

21 Nakon što je podsjetio na to da se nadležnost čeških sudova za odlučivanje u postupcima osnivanja pologa temelji na izvršavanju javnih ovlasti tijelâ kaznenog progona, sud koji je uputio zahtjev ističe sličnost s presudom od 18. rujna 2019., Riel (C-47/18, EU:C:2019:754), u kojoj je Sud presudio da tužba za utvrđenje postojanja tražbine radi njezine prijave u okviru stečajnog postupka izravno proizlazi iz stečajnog postupka, s kojim je usko povezana, a njezina pravna osnova ulazi u područje stečajnog prava.

22 Osim toga, sud koji je uputio zahtjev ističe da, ako se prihvati da se međunarodna nadležnost u postupcima za zamjenu suglasnosti za predaju iz pologa utvrđuje prema pravilima o nadležnosti iz Uredbe br. 1215/2012, stranke u postupku osnivanja pologa mogle bi kalkulirati, u smislu da bi neke stranke u postupku bile pasivne i čekale da budu tužene pred sudom svojeg domicila u skladu s općim pravilom iz članka 4. te uredbe.

23 Dvojbe suda koji je uputio zahtjev odnose se i na tumačenje članka 8. točke 2. Uredbe br. 1215/2012, koji se odnosi na pravila o nadležnosti koja se primjenjuju na intervencijski zahtjev, osobito zbog toga što se u nekoliko jezičnih verzija te odredbe upućuje na pojam „treća strana” i „postupak u kojem sudjeluje treća strana”.

24 U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje je li postupak za zamjenu suglasnosti za predaju iz pologa obuhvaćen pojmom „građanska i trgovačka stvar” u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012, sud koji je uputio zahtjev želi doznati može li se stoga članak 8. točka 2. te uredbe tumačiti na način da se primjenjuje na takav postupak.

25 U tim je okolnostima Nejvyšší soud (Vrhovni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li članak 1. stavak 1. Uredbe [br. 1215/2012] tumačiti na način da je postupak za zamjenu tuženikove suglasnosti za predaju predmeta iz sudskog pologa, koji je uzgredan u odnosu na postupak koji se odnosi na sudski polog i pokrenut je radi stavljanja u taj polog predmeta koji su privremeno oduzela tijela kaznenog progona, obuhvaćen pojmom ‚građanska i trgovačka stvar' u smislu te odredbe?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 8. točku 2. Uredbe [br. 1215/2012] tumačiti na način da tužba za zamjenu suglasnosti za predaju predmeta iz sudskog pologa koju je jedna od stranaka u postupku stavljanja spornog predmeta u polog podnijela protiv druge stranke u tom postupku predstavlja zahtjev u smislu te odredbe?"

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

26 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 1. stavak 1. Uredbe br. 1215/2012 tumačiti na način da pojam „građanska i trgovačka stvar" u smislu te odredbe uključuje tužbu za zamjenu tuženikove suglasnosti u okviru zahtjeva za predaju predmeta iz sudskog pologa, ako je ta tužba dio postupka koji je uzgredan u odnosu na postupak stavljanja u sudski polog predmeta koji su oduzela tijela kaznenog progona.

27 Uvodno valja podsjetiti na to da – s obzirom na to da se Uredbom br. 1215/2012 stavlja izvan snage i zamjenjuje Uredba br. 44/2001, koja je sâma zamijenila Briselsku konvenciju – tumačenje Suda u pogledu odredaba potonjih pravnih instrumenata vrijedi i za Uredbu br. 1215/2012 kad se te odredbe mogu smatrati „istovjetnima" (presuda od 30. lipnja 2022., Allianz Elementar Versicherung, C-652/20, EU:C:2022:514, t. 20. i navedena sudska praksa).

28 Tako je i s člankom 1. stavkom 1. Uredbe br. 1215/2012 u skladu s kojim se ta uredba „primjenjuje u građanskim i trgovačkim stvarima, bez obzira na vrstu suda […]", s obzirom na to da je ta odredba istovjetna članku 1. stavku 1. Uredbe br. 44/2001 i članku 1. prvom stavku prvoj rečenici Briselske konvencije.

29 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, a radi osiguravanja, u mjeri u kojoj je to moguće, što veće jednakosti i ujednačenosti prava i obveza koje proizlaze iz Uredbe br. 1215/2012 za države članice i zainteresirane osobe, pojam „građanska i trgovačka stvar" ne treba tumačiti kao jednostavno upućivanje na domaće pravo jedne ili druge dotične države članice. Navedeni pojam treba smatrati autonomnim pojmom, koji treba tumačiti s obzirom, s jedne strane, na ciljeve i sustav te uredbe i, s druge strane, na opća načela razvijena u svim nacionalnim pravnim sustavima (vidjeti u tom smislu presude od 7. svibnja 2020., Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, t. 30. i navedenu sudsku praksu te od 16. srpnja 2020., Movic i dr., C-73/19, EU:C:2020:568, t. 33.).

30 U tom pogledu iz sudske prakse Suda proizlazi da iako određeni sporovi između tijela javne vlasti i privatne osobe mogu ući u područje primjene Uredbe br. 1215/2012, ako se sudski postupak odnosi na radnje izvršene *iure gestionis*, drukčije je kada tijelo javne vlasti postupa u okviru

izvršavanja javnih ovlasti (vidjeti u tom smislu presude od 6. listopada 2021., TOTO i Vianini Lavori, C-581/20, EU:C:2021:808, t. 37. i navedenu sudsku praksu te od 22. prosinca 2022., Eurelec Trading, C-98/22, EU:C:2022:1032, t. 21. i navedenu sudsku praksu).

31 Naime, izvršavanje javnih ovlasti od strane jedne od stranaka u sporu, zbog toga što ona izvršava ovlasti koje odstupaju od općih pravila koja se primjenjuju na odnose među pojedincima, isključuje takav spor iz područja „građanske i trgovačke stvari" u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012 (presude od 6. listopada 2021., TOTO i Vianini Lavori, C-581/20, EU:C:2021:808, t. 38. i navedena sudska praksa te od 22. prosinca 2022., Eurelec Trading, C-98/22, EU:C:2022:1032, t. 22. i navedena sudska praksa).

32 Kako bi se odredilo je li neka stvar obuhvaćena pojmom „građanska i trgovačka stvar", u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012, pa prema tome i područjem primjene te uredbe, potrebno je istražiti pravni odnos koji postoji među strankama u sporu i njegov predmet ili, alternativno, ispitati osnovu podignute tužbe i detaljna pravila u pogledu njezina podnošenja (presude od 6. listopada 2021., TOTO i Vianini Lavori, C-581/20, EU:C:2021:808, t. 36. i navedena sudska praksa te od 22. prosinca 2022., Eurelec Trading, C-98/22, EU:C:2022:1032, t. 23. i navedena sudska praksa).

33 Iako je na sudu koji je uputio zahtjev da provede tu ocjenu, ipak je korisno da Sud, s obzirom na očitovanja koja su mu podnesena, pruži određena pojašnjenja o elementima koji se mogu uzeti u obzir.

34 Tako je Sud već presudio da pojam „građanska i trgovačka stvar" obuhvaća spor između dvaju poduzetnika u postupku ukidanja privremene mjere koja se odnosi na isporuku goriva za potrebe vojne operacije, s obzirom na to da javna svrha određenih djelatnosti sama po sebi nije dovoljan element kako bi ih se smatralo izvršenima *iure imperii* (vidjeti u tom smislu presudu od 3. rujna 2020., Supreme Site Services i dr., C-186/19, EU:C:2020:638, t. 65. i 66.). Međutim, smatrao je da to nije slučaj sa zahtjevom kojim se traži dodjela ovlasti da se buduće povrede utvrde običnim zapisnikom koji sastavlja službenik tijela javne vlasti o kojem je riječ jer se taj zahtjev zapravo odnosi na ovlasti koje odstupaju od općih pravila koja se primjenjuju na odnose među pojedincima (presuda od 22. prosinca 2022., Eurelec Trading, C-98/22, EU:C:2022:1032, t. 25. i navedena sudska praksa).

35 U ovom slučaju iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da je tužba za zamjenu suglasnosti za predaju iz sudskog pologa postupak u kojem se izostanak tuženikova pristanka na zahtjev za predaju iz pologa može zamijeniti sudskom odlukom, u svrhu utvrđivanja komu pravosudno tijelo treba vratiti predmet položen u sudski polog.

36 Kao što je to pojasnio sud koji je uputio zahtjev, ta je tužba, koja se temelji na postupcima privremenog oduzimanja koje su naložila tijela kaznenog progona i stavljanja predmeta o kojem je riječ u sudski polog, nužan preduvjet za predaju iz sudskog pologa i vraćanje predmeta.

37 Iz toga proizlazi da je postupak za zamjenu suglasnosti, s obzirom na svoj predmet i svoju osnovu, neodvojivo povezan s privremenim oduzimanjem predmeta o kojem je riječ od strane tijela kaznenog progona i kasnijim stavljanjem tog predmeta u polog, tako da se on ne može provesti a da se ti postupci ne uzmu u obzir.

38 Međutim, odluka o privremenom oduzimanju predmeta u okviru kaznenog postupka i njegovo kasnije stavljanje u sudski polog karakteristični su za izvršavanje javne ovlasti, osobito jer o njima jednostrano odlučuju tijela kaznenog progona i jer su obvezujući za stranke u sporu.

39 Naime, takav spor proizlazi iz izvršavanja javnih ovlasti od strane jedne od stranaka u sporu, zbog toga što ona obavlja ovlasti koje odstupaju od općih pravila koja se primjenjuju na odnose među pojedincima (vidjeti u tom smislu presudu od 15. veljače 2007., Lechouritou i dr., C-292/05, EU:C:2007:102, t. 34.).

40 Iz toga proizlazi da izvršavanjem javnih ovlasti treba smatrati i postupak povodom tužbe za zamjenu suglasnosti jer je uzgredan u odnosu na postupak stavljanja u sudski polog predmeta koji su tijela kaznenog progona privremeno oduzela, a koji prethodi predaji predmeta iz tog pologa.

41 U tom pogledu Sud je već presudio da, ako je spor zbog svojeg predmeta isključen iz područja primjene Uredbe br. 1215/2012, postojanje prethodnog pitanja koje sud mora riješiti kako bi odlučio o sporu ne može, o kakvom god da je pitanju riječ, opravdati primjenu te uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 25. srpnja 1991., Rich, C-190/89, EU:C:1991:319, t. 26.).

42 Uostalom, bilo bi protivno načelu pravne sigurnosti, koje je jedan od ciljeva Uredbe br. 1215/2012, da se primjenjivost te uredbe može mijenjati ovisno o tome postoji li prethodno pitanje (vidjeti u tom smislu presudu od 15. svibnja 2003., Préservatrice foncière TIARD, C-266/01, EU:C:2003:282, t. 42.).

43 Takvo se tumačenje ne može dovesti u pitanje ni činjenicom da se taj prethodni postupak odvija između pojedinaca bez sudjelovanja tijela kaznenog progona, da je postupak kontradiktoran i da su pravila za njegovo vođenje uređena pravilima građanskog postupka.

44 Naime, činjenica da podnositelj zahtjeva za predaju stvari iz sudskog pologa postupa na temelju tužbe koja proizlazi iz radnje poduzete u okviru izvršavanja javne ovlasti dovoljna je da se taj postupak, bez obzira na prirodu postupovnih pravila koja se primjenjuju, smatra isključenim iz područja primjene Uredbe br. 1215/2012. Slijedom toga, okolnost da je tužba podnesena sudu koji je uputio zahtjev predstavljena kao građanskopravna jer se njome želi utvrditi komu treba vratiti predmet koji je oduzet i stavljen u sudski polog nije relevantna (vidjeti u tom smislu presudu od 15. veljače 2007., Lechouritou i dr., C-292/05, EU:C:2007:102, t. 41. i navedenu sudsku praksu).

45 S obzirom na prethodno navedeno, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da članak 1. stavak 1. Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da pojam „građanska i trgovačka stvar” u smislu te odredbe ne uključuje tužbu za zamjenu tuženikove suglasnosti u okviru zahtjeva za predaju predmeta iz sudskog pologa, iako je ta tužba dio postupka koji je uzgredan u odnosu na postupak stavljanja u sudski polog predmeta koji su oduzela tijela kaznenog progona.

Drugo pitanje

46 Uzimajući u obzir odgovor na prvo pitanje, na drugo pitanje nije potrebno odgovoriti.

Troškovi

47 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (sedmo vijeće) odlučuje:

Članak 1. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

treba tumačiti na način da:

pojam „građanska i trgovačka stvar” u smislu te odredbe ne uključuje tužbu za zamjenu tuženikove suglasnosti u okviru zahtjeva za predaju predmeta iz sudskog pologa, iako je ta tužba dio postupka koji je uzgredan u odnosu na postupak stavljanja u sudski polog predmeta koji su oduzela tijela kaznenog progona.

Potpisi